

HIER IN SALLAND

Soldiers never die

Hans Groen, dirigentes Gerlinde en Marije, tekstschrijvers Joke en Willem, de band, de koren, de superdappere Joyce - wat een intens mooie solo van zo'n jong meisje - en al die vele tientallen andere mensen. Wat hebben jullie met elkaar vrijdagavond in de Pauluskerk voor een onvergetelijk optreden gezorgd. Ondanks al die stemmige licht- en lasereffecten is het woord 'show' niet van toepassing, 't was een uiting van bezieling en een enorme betrokkenheid bij het werk van Amnesty, een emotionele boodschap, zo prachtig muzikaal vertaald. Ook door Maaïke, nu even niet die popstar maar net zo integer als haar vriendinnen.

Cécil Dekker organiseerde als eerste in Raalte een project voor de vrede

Ik stond daar achter in de kerk (alle zitplaatsen waren bezet) ook met mijn eigen herinneringen aan een paar acties voor vrede waaraan ik vroeger heb meegedaan. Een daarvan was jaren geleden, ook in de Pauluskerk,

in de vredesweek. Ik zat bij het dansgroepje van Cécil Dekker. Weken hadden we gerepeteerd op een licht swingend choreografietje. Als aardse engelen in transparante roze gewaden dansten we op die stenen verhoging met gevaarlijke afstapjes en het altaar als hard obstakel. Het was nieuw, dans in een kerk. Ook een beetje kaal zo zonder licht en muziek van een cassettebandje. In die tijd was het ook nog niet gebruikelijk om in een kerk te applaudisseren maar de vriendelijke glimlach op de gezichten van het publiek had op ons hetzelfde effect.

Cécil, dacht ik vrijdagavond, lieve meid, jij was ook van het type Hans Groen, net zo'n bevlogen mens, net zo'n creatieve idealist. Veel te jong ben je overleden. Zou je er anders bij geweest zijn met een paar dansers om deze boodschap te ondersteunen? Zijn er trouwens nog mensen die jou herinneren? Hier en daar noemde ik je naam en vertelde dat ik vond dat jij de eerste bent geweest in Raalte die een bijzonder project voor vrede heeft gerealiseerd. En weet je Cécil, je bent niet vergeten. Heel veel mensen kunnen zich dat nog herinneren. Ook Hans Groen.

Anja Klein Wassink